UNIVERSITETS KANSLERS ÄMBETET

Avdelning
Utvärderingsavdelningen
Handläggare
Nils Olsson
08-563 088 40
nils.olsson@uka.se

**BESLUT**



Datum
2017-11-28

Reg.nr
42-51-17

Utbildningsdepartementet
Regeringskansliet

# Yttrande över Försvarshögskolans ansökan om tillstånd att utfärda magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet

(Remiss 2017-01-11, dnr U2016/04288/UH)

## Universitetskanslersämbetets beslut

Universitetskanslersämbetet (UKÄ) föreslår att Försvarshögskolan får tillstånd att utfärda magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet.

## Ansökan och ärendets hantering

Försvarshögskolan har den 21 december 2016 ansökt hos regeringen om tillstånd att utfärda magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet. Universitetskanslersämbetet (UKÄ) har anmodats att avge ett yttrande över ansökan.

Försvarshögskolan inkom till UKÄ med kompletterande uppgifter den 19 juni 2017.

För granskning av ansökan har UKÄ utsett följande sakkunniga: professor emeritus Leif Lewin, Uppsala universitet, docent Mika Kerttunen, Försvarshögskolan, Finland och professor Joakim Öjendal, Göteborgs universitet. De sakkunnigas bedömning baseras på Försvarshögskolans ansökan om examenstillstånd, ovan nämnda komplettering samt på intervjuer som genomfördes den 27 oktober 2017. De sakkunnigas yttrande bifogas.

## Universitetskanslersämbetets bedömning

Bedömningen av ansökan har gjorts utifrån de krav som ställs i högskolelagen och högskoleförordningen och utifrån de aspekter som finns sammanställda i *Vägledning för ansökan om masterexamenstillstånd* (Högskoleverkets beslut 2011-06-30, reg.nr 643-2687-08).

De sakkunnigas bedömning är att Försvarshögskolan har de förutsättningar som krävs för att ge magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet och att utbildningen uppfyller kraven i högskolelagen och de examensmål som anges i högskoleförordningen och förordningen för Försvarshögskolan (2007:1164). UKÄ instämmer i de sakkunnigas bedömning men konstaterar att detta förutsätter att förordningen för Försvarshögskolan ändras.

Beslut i ärendet har tagits av ställföreträdande myndighetschefen Annika Pontén efter föredragning av utredaren Nils Olsson i närvaro av enhetschefen Viveka Persson, avdelningschefen Karin Järplid Linde och strategi- och planeringsansvarige Per Westman samt kommunikationschefen Agneta Rolfer.

# Granskning av Försvarshögskolans ansökan om tillstånd att utfärda magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet

## Uppdraget

Försvarshögskolan har den 21 december 2016 ansökt hos regeringen om tillstånd att utfärda magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet. Universitetskanslersämbetet (UKÄ) har anmodats att avge ett yttrande över ansökan. Vi, professor emeritus Leif Lewin, Uppsala universitet, docent Mika Kerttunen, Försvarshögskolan, Finland och professor Joakim Öjendal, Göteborgs universitet, har fått i uppdrag av UKÄ att granska ansökan.

## Bedömning

Vår bedömning har gjorts utifrån de krav som ställs i högskolelagen och högskoleförordningen och utifrån de aspekter som finns sammanställda i *Vägledning för ansökan om masterexamenstillstånd (Högskoleverkets beslut 2011-06-30, reg.nr 643-2687-08).* Underlag för bedömningen har varit Försvarshögskolans ansökan om examenstillstånd, komplettering från Försvarshögskolan den 19 juni 2017 samt intervjuer som genomfördes den 27 oktober 2017. Vid detta tillfälle genomfördes gruppvisa samtal med högskolans ledning, institutions- och utbildningsledning, studenter samt lärare. Vår bedömning redovisas i bilaga 1. Bedömningen sammanfattas i ett samlat omdöme med motivering.

## De sakkunnigas rekommendation

Vi föreslår att UKÄ till regeringen föreslår att ge Försvarshögskolan tillstånd att utfärda magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet.

De sakkunniga

Leif Lewin Mika Kerttunen Joakim Öjendal

## Bilaga 1

De sakkunnigas motiveringar

Lärosäte

| **Lärosäte** | **Examenstillstånd** | **ID-nr** |
|---|---|---|
| Försvarshögskolan | Försvar, krishantering och säkerhet – magister- och masterexamen | A-2017-01-4174 |

**Område för examenstillstånd**

**Omdöme: Tillfredsställande**

**Motivering:** Bedömargruppens uppfattning är att områdets omfattning och avgränsning är rimlig och ändamålsenlig. Efter att ha inlämnat en ansökan om tillstånd att få utfärda licentiat- och doktorsexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet, vilken vi sakkunniga ställt oss positiva till, har Försvarshögskolan nu inkommit med en ansökan om att också få utfärda magister- och masterexamen inom samma område. Vad gäller magisterexamen har Försvarshögskolan redan idag tillstånd att utfärda magisterexamen inom områdena krigsvetenskap och statsvetenskap, där huvudområdena i föreliggande ansökan är inrättade och nyligen har bedömts ha hög kvalitet i Universitetskanslersämbetets utvärderingar. För magisterexamen blir prövningen därför om det nya föreslagna bredare området bedöms vara tillfredsställande, varför nedanstående text främst handlar om den nya examen som Försvarshögskolan ansöker om, alltså masterexamen.

Det framgick vid intervjun med högskoleledningen att tillvägagångssättet vid ansökan är ett uttryck för en medveten strategi: forskarutbildningen betraktas som en sorts brohuvud, som bereder väg för högskolans ambitioner att bedriva avancerade studier även på lägre nivå. För masterutbildning är kraven på forskningsanknytning mycket höga. Förekomsten av forskarutbildning inom det aktuella området ger goda förutsättningar för en sådan anknytning.

Inom området försvar, krishantering och säkerhet studeras villkor och faktorer som påverkar möjligheterna att förebygga och hantera kriser, konflikter och krig samt etablera säkerhet. Området inbegriper också samhälleliga och etiska aspekter. Centrala studieobjekt är bland andra:

- krigets, krisens och säkerhetens beskaffenhet och föränderlighet över tid,
- politisk, militär och civil ledning och ledarskap i kriser, i krig och i säkerhetssfären i stort,
- teknikens roll i krigföring och kris,
- nationella säkerhetsagendor,
- strategiska kulturer,
- operationskonst och taktik,
- internationella organisationers aktörskap,
- samverkan och kommunikation vid kris, krig och inom säkerhetspolitik, - civil-militärt samarbete,
- genusperspektiv på säkerhet, kris och krig,
- folkrättsliga och historiska aspekter av krigföring och säkerhet samt
- etiska frågeställningar kring krigföring, säkerhet, kris och folkrätt.

I likhet med vad som var fallet beträffande den tidigare ansökan om licentiat- och doktorsexamen, upplever bedömargruppen en viss ambivalens inför avgränsningen av området. Detta kommer sig av att de tänkta ingående huvudområdena (politik/säkerhetspolitik och krigsvetenskap) i det föreslagna

området för magister- och masterexamen vid första påseendet egentligen inte är ett ämnesområde utan två separata ämnesområden. Å andra sidan har ”krig och politik” alltid stött varandra, både i praktiken och i den teoretiska litteraturen. Invänder man mot detta att Clausewitz doktrin om krig som politikens fortsättning med andra medel idag ter sig något föråldrad, finner man – genom att ta del av försvarshögskolans kursplaner, litteraturlistor och ventilerade uppsatser – att högskolan faktiskt visar ett livligt intresse också för den moderna krigföringens särart såsom terrorism, inbördeskrig, cyberattacker och civilsamhällets betydelse för hållbar fred samtidigt som etiska och genusvetenskapliga frågeställningar uppmärksammas; kvinnans utsatthet vid krig är ett exempel på det senare. Att nu pressa fram en enda ämnesbeteckning utifrån krigsvetenskap eller statsvetenskap skulle därför enligt vår uppfattning inte vara konstruktivt för högskolans utbildning. Vår slutsats är därför att Försvarshögskolan på ett ändamålsenligt sätt har profilerat sig inom sitt specialområde (försvar, krishantering och säkerhet) snarare än kopierat de äldre universitetens kompetensområden.

Det föreslagna programmet benämns Masterprogrammet i politik och krig (Master´s Program in Politics and War) och har i enlighet med vad som nyss anförts enligt vår uppfattning blivit väl avvägt och utformat. Det ges på engelska och har två inriktningar, vilka svarar mot de båda huvudområdena vid högskolan: ”statsvetenskap med inriktning mot krishantering och säkerhet” respektive ”krigsvetenskap”. Examensbeteckningarna är ”Filosofie masterexamen i statsvetenskap med inriktning mot krishantering och säkerhet” (”Degree of Master of Political Science: Security Studies (two years”) respektive ”Filosofie magisterexamen i krigsvetenskap” (”Degree of Master of War Studies (two years”). Utbildningen är utformad så att det är möjligt att stiga av efter ett år och ta ut en magisterexamen (Master one-year), eller att fortsätta till masterexamen (Master two-year).

Behörighetskraven för den statsvetenskapliga inriktningen är kandidatexamen om 180 högskolepoäng, varav 90 högskolepoäng inom statsvetenskap med inriktning krishantering och säkerhet eller motsvarande. Ett dokumenterat, betygsatt skriftligt självständigt examensarbete eller motsvarande (för sökande med utländska meriter) ska vara en del av fördjupningen inom huvudområdet. Dessutom krävs kunskaper i engelska motsvarande Engelska B (vilket uppfylls med en svensk kandidatexamen).

Behörighetskraven för den krigsvetenskapliga inriktningen är officersexamen eller kandidatexamen om 180 högskolepoäng, varav 90 högskolepoäng i krigsvetenskap, alternativt 90 högskolepoäng i närliggande relevant ämne, samt ett dokumenterat skriftligt självständigt examensarbete eller motsvarande (för sökande med utländska meriter). Dessutom krävs kunskaper i engelska motsvarande Engelska B (vilket uppfylls med en svensk kandidatexamen).

Ett arbete har inletts med att ta fram en separat uppdragsutbildning, preliminärt betecknad Högre officersprogram, som ska leda fram till masterexamen i krigsvetenskap och planeras ersätta dagens Högre stabsofficersutbildning.

Vår slutsats är, i likhet med vår bedömning av ansökan på forskarnivå, att områdesavgränsningen är rimlig och ändamålsenlig och att denna aspekt således får bedömas som tillfredsställande.

**Nära anknytning till utbildning på forskarnivå**
**Omdöme: Tillfredsställande**
**Motivering:** Utbildningen ges i nära anknytning till utbildning på forskarnivå i relevanta ämnen. Forskarutbildningen är den brygga varigenom utbildningen länkas till forskningen. Medan

grundläggande utbildning syftar till att ge studenterna de kunskaper och färdigheter som krävs för att kunna redogöra för innehållet inom ett visst område, ligger tonvikten på högre nivå vid förmågan att utveckla ett kritiskt och självständigt förhållningssätt till de vetenskapliga påståendena. En masterutbildning är en inskolning i detta kritiska förhållningssätt.

Det finns en livaktig forskarmiljö vid Försvarshögskolan, som utgör en god grogrund för denna skolning. Inrättandet av forskarexamen disciplinerar erfarenhetsmässigt den vetenskapliga debatten och den kommer att vara en betydande tillgång för utbildningen. Bedömargruppen ser positivt på den ansökningsstrategi högskolan valt; något överdrivet skulle det kunna sägas att med forskarutbildning på plats kommer utbildningen på avancerad nivå till ett dukat bord.

Förutsättningen är förstås att lärarna är aktiva forskare. Ett problem med forskningsanknytningen är att lärarna inte har forskning i tjänsten. Delar av forskningsresurserna finns utanför högskolan (hos forskningsråd och stiftelser) och lärarna kan bara bedriva forskning i den utsträckning de har framgång hos dessa finansiärer. Systemet inskränker också högskoleledningens möjlighet att styra högskolans forskningsinriktning, eftersom prioriteringarna blir beroende av råd och stiftelser. Försvarshögskolans synes emellertid inte hantera denna problematik sämre än andra högskolor. Även om anslagssystemet inte i nuläget gör det möjligt för Försvarshögskolan att formellt garantera forskning i tjänsten framkom att det i praktiken funnits möjlighet för lärarna att forska, i många fall upp till 50 procent av tjänstgöringstiden, beroende på tillgången på medel från samtliga aktörer som också inkluderar Försvarsmakten och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap. Givet att Försvarshögskolan har en speciell relation till, och betydelse för, t.ex. Försvarsdepartementet och Försvarsmakten, är det sannolikt att resurstilldelningen fortsätter vara stabil och den kontinuitet det medför innebär att lärarna har tydlig koppling till forskningsområdets utveckling både i teori och praxis. Det framkom också under intervjun att Försvarshögskolan får ett större anslag för forskning från regeringen från och med 2018.

Den forskning som bedrivs vid Försvarshögskolan är i många avseenden imponerande och studenternas kontakt med forskningen garanteras inte bara genom att lärarna berättar om sin forskning utan också genom en rad andra vetenskapliga aktiviteter som konferenser, föreläsningar, seminarier och workshops med externa och interna medverkande, vilka erbjuds studenterna. Sammanfattningsvis anser vi att utbildningens innehåll och lärarnas arbetssituation garanterar en rimlig/god anknytning till forskning, och lärarna inom den planerade utbildningen anser vi överlag vara aktiva inom forskning och vetenskaplig publicering.

Inom ramen för vissa kurser kommer studenterna att genomföra utbildningsaktiviteter, särskilt seminarier, tillsammans med doktoranderna. Antalet studenter är dock för stort i förhållande till antalet doktorander för att de förra regelmässigt ska kunna delta i de reguljära doktorandseminarierna. Ett annat uttryck för den nära anknytningen till utbildningen på forskarnivå är högskolans ambition att ge studenterna tillräckliga förkunskaper för att kunna söka till forskarutbildningen.

Sammanfattningsvis bedömer vi aspekten ”nära anknytning till utbildning på forskarnivå” som tillfredsställande.

**Lärarkapacitet och lärarkompetens**
**Omdöme: Tillfredsställande**

**Motivering:** Tillgången på lärare präglas av stabilitet och varaktighet. Alla lärare är heltidsanställda och de flesta också tillsvidareanställda, och det finns inga förutsägbara förändringar på sikt. På grund av Försvarshögskolans nära samarbetsrelation med till exempel Försvarsdepartementet och Försvarsmakten, är det sannolikt att resurstilldelningen fortsätter att vara stabil och att lärarresurser därmed är säkrade för överskådlig tid. Antalet lärare är 17 varav 7 är inom krigsvetenskap och 10 är inom statsvetenskap med inriktning krishantering och säkerhet och det är enligt vår bedömning tillräckligt för den planerade årliga antagningen av cirka 50 studenter. Därtill planerar lärosätet att öka antalet lärare under kommande år. Planen är motiverad med tanke på arbetet med att ta fram en separat uppdragsutbildning åt Försvarsmakten, där intentionen är att utveckla den så kallade Högre stabsofficersutbildningen till masternivå. Lärarna, som samtliga är disputerade, besitter enligt vår bedömning tillräcklig och relevant vetenskaplig, didaktisk och akademisk-organisatorisk kompetens samt har relativt lång erfarenhet av undervisning på avancerad nivå. De flesta av lärarna har genomgått högskolepedagogisk utbildning samt forskarhandledningskurser.

Lärosätet främjar lärarnas akademiska samt administrativa kompetens genom att de förutsätts delta i kollegialt utbyte i ämnes- och programråd och i diverse arbetsgrupper. Lärarna kan årligen använda cirka hundra timmar för individuell kompetensutveckling. Temat i denna bestäms i samtal med ledningen och kan variera från kurser inom lärosätet, till exempel i högskolepedagogik, till mer individuellt valda ämnen som till exempel främmande språk. Ämnesöverskridande samarbeten mellan institutionerna vid lärosätet involverar lärarna och befrämjar att ämnena vid de båda institutionerna hålls samman vad gäller frågeställningar och metoder. Dessutom har lärosätet skapat välfungerande utbildnings- och forskningsrelationer med andra nationella och internationella civila eller militära högskolor, inte minst med nordiska försvarshögskolor, vilket ökar lärarnas möjligheter för kompetensutveckling och samarbete inom och över ämnesgränserna. Sammanfattningsvis bedömer vi aspekten ”lärarkapacitet och lärarkompetens” som tillfredsställande. Detta intryck stärktes under intervjun med studenterna.

**Utbildningens utformning**

**Omdöme: Tillfredsställande**

**Motivering:** Den planerade utbildningen är i enlighet med högskolelagen, högskoleförordningen och de specifika kraven i examensordningen. Den är även utformad så att det är möjligt att stiga av efter ett år och ta ut en magisterexamen (Master one-year), eller att fortsätta till masterexamen (Master two-year).

Utbildningen innehåller två inriktningar som det är möjligt att ta magister- och masterexamen i. Förutom metodkursen, som är gemensam, följer inriktningarna sina egna spår. Hur studenterna ska kunna nå målen för examen är tydligt angivet för de tre kunskapsformerna ”Kunskap och förståelse”, ”Färdighet och förmåga” och ”Värderingsförmåga och förhållningssätt”; mål och kraven för att uppfylla målen går att följa ända ned på kursnivå vilket bidrar till transparens och förtroende. Det planerade programmet får anses ge en god grund för studenternas kommande yrkesverksamhet, vilket även konfirmerades vid intervjun med studenterna.

Samtliga kurser inom de angivna huvudområdena är klassificerade på avancerad nivå och grunden för klassificeringen är tydligt angiven i ansökan. Innehållet i kurserna överensstämmer – så vitt vi kan bedöma utifrån kursplaner, litteraturlistor och intervjuer – väl med nivåklassificeringen.

Vad gäller breddning och fördjupning, så fördjupas mastersutbildningen gentemot magisterutbildningen (och gentemot grundutbildningen) på främst tre sätt: via en fördjupad och avancerad metodutbildning, högre krav på att kunna ”kritiskt och kreativt” identifiera och analysera forskningsproblem, samt genom en mer omfattande uppsatskurs med högre krav på teoretiska resonemang. På en övergripande nivå påvisas större krav på teoretiska kunskaper. Det ska tilläggas att lärarkollektivet visade på god förståelse för hur detta även löses i ”klassrumssituationen”. Utbildningen breddas på en rad sätt, till exempel genom fler kurser och ett större utbud av valbara kurser, bred översyn av metodfrågor inom metodkursen, ett större uppsatsmoment och med en varierad och intressant kurslitteratur. Praktikterminen öppnar för breddning i många olika riktningar – och Försvarshögskolan har tidigare varit generös med godkännande av arbetsplatser – för att gynna utbildningen och för att studenterna ska kunna skaffa sig kontaktnät inför yrkeslivet.

Bedömargruppen anser att programmet är väl planerat och underbyggt, men vill ändå skicka med några ytterligare kommentarer. Masterutbildningen och dess två inriktningar är rimligt tydliga. Dock kommer kvarhållandet av möjlighet till avgång efter ett år med magisterexamen att komplicera utbildningen och administrationen, och det är tveksamt om lärosätet på lång sikt gör studenterna en tjänst genom att erbjuda detta. Även om det finns speciella skäl att ha en magisterexamen just på Försvarshögskolan och även om det är svårt att avveckla magisteralternativet omedelbart, så vill bedömargruppen uppmana lärosätet att på sikt arbeta mot en renodlad masterutbildning.

Metodkursen är viktig och har tagits på allvar med rekrytering av personal och en bred ansats. Bedömargruppen anser dock att metodkursen som ett tillägg skulle kunna ha ett valbart fördjupningsalternativ, där studenterna kan förvärva metodkunskap som är bättre anpassad till den egna uppsatsen. Till exempel ges kvantitativ metod alltför liten uppmärksamhet inom metodundervisningen.

Praktikterminen är en viktig del av utbildningen och har upplevts som värdefull av studenter. Den innebär även ett bra tillfälle för studenterna att förbereda sin kommande yrkesverksamhet. Praktikplatser hittas spontant av studenter och det har fungerat bra. Bedömargruppen är dock tveksam till att en sådan viktig del av utbildningen sker spontant och utan stöd från högskolan. Erfarenheter från andra lärosäten påvisar vikten av att ha en central koordinator till stöd för studenterna i sökandet efter optimala platser att göra sin praktik på. Försvarshögskolan uppmanas beakta möjliga kvalitetsvinster genom ett inrättande av en dylik funktion.

**Kvalitetssäkring**

**Omdöme: Tillfredsställande**

**Motivering:** Försvarshögskolans kvalitetsarbete kommer att säkerställa en hög kvalitet i utbildningen. Lärosätet har skapat en omfattande kvalitetssäkringsapparat som enligt vår bedömning skapar goda förutsättningar för att säkra hög kvalitet inom utbildning på avancerad nivå. Försvarshögskolans kvalitetsarbete bygger på tre grunder: verksamhetsstyrning och uppföljning genom linjeorganisation och ansvarsdelegering, kollegial kvalitetsstyrning och kvalitetssäkring samt ett operativt och kontinuerligt kvalitetsarbete.

Styrelsen och rektor har det yttersta ansvaret för kvalitetssäkringen av utbildningen. På förslag av rektor beslutar styrelsen om inrättande av huvudområden och program, efter hörande av forsknings- och utbildningsnämnden. Specifika kriterier samt en särskild beredningsordning fastställer forsknings- och utbildningsnämndens centrala och kollegiala kvalitetsansvar. Nämnden fastställer

utbildningsplaner och dess kursplaneutskott fastställer kursplaner. Olika ämnesråd ansvarar för den ämnessakkunniga beredningen. Det operativa kvalitetsansvaret och samordningsansvaret för genomförande, uppföljning och utveckling av programmet ligger på programansvarig professor som stödjs av ett programråd. På ämnesnivå har ämnesråden och studierektorer kvalitets- och samordningsansvaret för genomförande, uppföljning och utveckling av utbildningen inom respektive ämne. Vicerektor har det övergripande linjeansvaret för all utbildning på grundnivå och avancerad nivå. Institutionscheferna och andra organisationsenhetschefer samt underordnade linjechefer ansvarar för att det finns goda förutsättningar för att samordna och genomföra utbildning.

Studenterna är involverade i kvalitetsarbetet och de deltar i beredande och beslutande organ, samt är involverade i planering och uppföljning av utbildningen. Kursvärderingar samt löpande dialog, samverkan, uppföljning och utvärdering ökar transparensen samt studenternas och lärarnas möjligheter att påverka utformning och utveckling av ämnen, program och kurser. Årliga uppföljningar genomförs av forsknings- och utbildningsnämnden och varje programansvarig eller kursansvarig tar fram en åtgärdsplan som bereds av utbildningsutskott och nämnd. Studentkåren har också möjlighet att inkomma med egna underlag för åtgärder.

Försvarshögskolan tar uppenbarligen kvalitetsarbetet seriöst. Detta intryck stärktes vid intervjun med studenterna. Bedömargruppen ser positivt på att kvalitetssäkringsansvaret har fördelats, och att det på alla nivåer finns ett organ eller en person som är ansvarig. Vi vill dock lyfta fram att det kvalitetssäkringssystem som Försvarshögskolan har – som idag består av flera olika komponenter och har en detaljerad ansvarsfördelning – riskerar att bli tungrott och föreslår därför att högskolan i framtiden undersöker om det kan förenklas för att effektivisera kvalitetsarbetet och handläggningen. Dessutom har vi fått intrycket att överprövningsprocessen vid examinationer inte är helt definierad eller kommunicerad till studenterna. Sammanfattningsvis bedömer vi aspekten kvalitetssäkring som tillfredsställande.

**Infrastruktur**

**Omdöme: Tillfredsställande**

**Motivering:** Studenterna kommer att ha god tillgång till litteratur, tekniska resurser och annan nödvändig utrustning. Försvarshögskolan är väl försedda med bibliotek, framförallt via Anna Lindh-biblioteket som är ett fullt utvecklat högskole- och forskningsbibliotek. Högskolan ligger också i framkant vad gäller användandet av olika slags IT-instrument för studenterna. Närheten och tillgången till Utrikespolitiska institutet är också värdefull.

Vad gäller fysisk infrastruktur, så har det funnits en upplevd brist på lättillgängliga studieplatser (och på forskarnivå en rumsbrist). En expansion till en fullskalig masterutbildning kräver mer och bättre rumslig infrastruktur. Vi har förstått att den fysiska infrastrukturen är stadd i förändring och hoppas att detta krav därmed kan tillfredsställas.

**Samlat omdöme: Tillfredsställande**

**Motivering:** Sammanfattningsvis är vår bedömning att Försvarshögskolan har de förutsättningar som krävs för att ge masterexamen inklusive magisterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet. Vad gäller magisterexamen har Försvarshögskolan redan idag tillstånd att utfärda magisterexamen inom områdena krigsvetenskap och statsvetenskap där huvudområdena i föreliggande ansökan är inrättade och nyligen har bedömts ha hög kvalitet i Universitetskanslersämbetets utvärderingar. Försvarshögskolans nuvarande examenstillstånd ryms

helt och hållet inom det nu sökta området. Eftersom det sökta området befunnits vara tillfredsställande i vår granskning föreslår vi att Försvarshögskolans område för magisterexamen breddas enligt ansökan.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår vi att Universitetskanslersämbetet beslutar att rekommendera regeringen att ge Försvarshögskolan tillstånd att utfärda magister- och masterexamen inom området försvar, krishantering och säkerhet.

Annika Pontén

Nils Olsson

Kopia till:
Bedömargruppen
Försvarshögskolan